

R

**RIKS
TEATRET**

Chat Noir

etabl. 1912

**KOLLAPS
I KULISSENE**

av Henry Lewis, Henry Shields
og Jonathan Sayer

K

DNB

S

KJÆRE PUBLIKUM!

En av Riksteatrets største suksesser de seneste årene var den amerikanske komedien *Litt av et par*, med Sven Nordin og Nils Vogt i praktslag som to fraskilte herrer som flytter sammen i sin nød. Høsten 2014 gikk den for fulle hus over hele Norge, før Thalia Teater – som med sine mer enn tretti år er landets lengstlevende og mest suksessrike privatteater – presenterte forestillingen for et entusiastisk publikum på Chat Noir.

Og nå har Riksteatret og Thalia gått sammen igjen for å forlyste nasjonen. Og igjen med humorspesialisten Kim Haugen som regissør.

Denne gangen har vi funnet frem til en rykende fersk komedie rett fra London. Egentlig handler den om kjærligheten til teatret, om amatørrens inderlige ambisjon om et liv på scenen, og ikke minst: drømmen om å vinne publikums gunst – den som kan gjøre alle oss teaterfolk så tussete. I så måte utgjør *The Play That Goes Wrong* en ideell forening av våre to virksomheter – folketeatret og privatteatret – og med den skal vi nå både på turné og i hovedstaden forhåpentlig smitte teaterglade og teatergale mennesker.

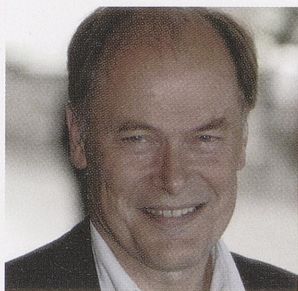
Humor er alvorlige saker, og skal komedie bli morsomt, må det spilles med livet som innsats. For å si

det slik: jo mer som står på spill, jo galere kan det gå, og jo mer må vi le. Ja, det må handle om liv og død. Da har heller ikke publikum noe annet valg enn å gi seg ende over.

Komedie i sin mest ytterliggående form kalles gjerne *farse*, og legendariske Rolv Wesenlund sa en gang at denne formen var barneteater for voksne. Men er *Kollaps i kulissene* en farse? Tja, om dette har vi to partnerne Bjørn og Tom ikke helt kunnet enes. Men ytterliggående? Ja, dét skal være sikkert! For sin del mener de engelske opphavsmennene at kveldens eskapader er en blanding av humor-klassikeren *Panikk i kulissene* og den verdenskjente tv-serien *Hotell i særklasse*, og dét går det ialfall an å si seg enig i.

Det betyr også at vi har å gjøre med engelsk komedie på sitt mest typiske, og som med alt engelsk teater er det til sjuende og sist skuespillerne det handler om. Og det vedgår vi gjerne: hadde vi ikke fått et så enestående knippe norske scenekunstnere med oss, hadde vi ikke våget oss ut i denne galskapen. Heldige er vi som kan by på slike sanne komikere som kveldens trupp!

Riktig god fornøyelse!

Tom Remlov
Riksteatret

Bjørn Heiseldal
Thalia teater

ALDRI SÅ GALT

av Knut Nærum

«Artig at dere spør», sa jeg. «Det stykket har jeg sett.» Det skjedde i 2013, på Fringe-festivalen i Edinburgh. I den inkarnasjonen var *Kollaps i kulissene* fortsatt en enakter som varte i en time og ble fremført av et ensemble med en snittalder på nitten. Siden den gang, for nå var det altså allerede blitt 2017, hadde de unge dramastudentene gjort profesjonelle av seg. Tullestykket hadde blitt utvidet med en akt og scenebildet med en etasje, og da Riksteatret spurte om jeg ville oversette manus, gikk *The Play That Goes Wrong* på sitt tredje år i Londons West End. Jeg var selvfølgelig jekselknasende misunnelig på de unge britene. Ikke bare var de unge, de badet i krimklisjéer og teaterlek, og de hadde klart å lage en huiende morsom oppsetning som trakk folk som Black Friday.

I originalteksten opplever man Cornley Polytechnic Drama Societys oppsetning av det lett mosegrodde kriminalmysteriet *Murder at Haversham Manor*. Hos oss er studentteatret blitt til Skorpens Dramatiske Selskab, en gruppe med en lang historie preget av inkompetanse og uflaks. Det ikke-profesjonelle teatret kjenner jeg fra tre fine år (1976–1979) som skuespiller i Grimstad TeaterVerksted for Amatører. Det er derfor *Kollaps i kulissene* treffer meg. Det kaller fram minner om da GTVfA var

på turné og fremførte *Musefellen* i gymsalen på Gjerstad skole, og jeg midtveis i første akt plutselig sto med en del av en sofa i hånden.

Når selveste Riksteatret – i vår versjon – har valgt å samarbeide med Skorpens amatører, er det etter pålegg fra Kulturdepartementet om å kutte utgifter, samarbeide med private krefter og stimulere de frivillige organisasjonene. For øvrig har mye av oversetterinnsatsen gått ut på å overføre den overklassekrøkkete krimtonen fra stykket-i-stykket til en norsk språkføring som er gammelmodig, spillbar og passe dårlig.

Som den engelske forfatteren G. K. Chesterton skrev, og dette oversetter jeg av prinsipp ikke: «If a thing is worth doing, it's worth doing badly.»

HUMOR-DIRIGENTEN

Som en seriøs og leken dirigent styrer Kim Haugens sine sju skuespillere mot det endelige målet: Å få folk til å skratt-le!

- Troverdighet! Det hele bunner i å skape en troverdig handling ut av det som er ren og skjær galskap, sier regissør Kim Haugen med alvor i blikket og energi i stemmen. Han har i oppgave å lose i havn den elleville farsen *Kollaps i kulissene*; et fenomen som på de britiske øyer er beskrevet som en slags blanding av *Hotell i særklasse*, *Panikk i kulissene* og Agatha Christie-klassikeren *The Mousetrap*.

- Vi må rett og slett spille "dårlig" teater på en suveren måte. Dette dreier seg om et litt selvhøytidelig teaterlag bestående av amatører. I den norske versjonen skal de samarbeide med Riksteatret. De er voldsomt ivrige, men det aller meste går galt. Ikke minst i kulissene. De mest absurde situasjoner oppstår. Vi har et lag med sju særdeles dyktige komediespillere, som skal formidle dette med høyt engasjement og på blodig alvor, forklarer Haugen.

- Og hvordan skal dere få til det?

- Min rolle er litt som en dirigent som prøver å få instrumentene til å spille i samme toneleie og samme takt. I dette stykket er de fleste skuespillerne på scenen samtidig. Alle må bidra hele tiden. Forlystelsesteater

krever mye av skuespillerne. Ingen må "stjele" en scene, alle må være på alerten. I farsen er det selve formen som er viktig, det er *den* som skaper humoren. Handlingen i seg selv er nokså underordnet. Og da *må* det være presisjon, tempo og timing, fortsetter regissøren.

Han bruker gjerne en metafor fra fotballens verden for å poengtere:

- Det er som når en god fotballspiller serverer en strålende pasning til en spiss som scorer mål. Det samme gjelder i denne type farser. Skuespillerne må spille hverandre gode. I tillegg må alt det tekniske fungere, lyd og lys – og alt skal helst foregå i et høyt tempo, fortsetter Haugen.

Og for å holde oss innen ballspilletts metaforer; Haugen er tilhenger av "samhandling".

- Vi har hatt det gøy sammen under prøvetiden. Det er en stor glede å jobbe med så dyktige folk. Alle bidrar med innspill, men til slutt tar jeg avgjørelsen om hvordan det skal bli. Mitt poeng er å gjøre skuespillerne gode og trygge. Jo tryggere du er, jo bedre blir du! Understreker Kim Haugen, som jo selv er en av landets ledende skuespillere.

-Hva var det som fikk deg til å ha regi på denne elleville galskapen?

- Jeg hørte om stykket, som egentlig startet som et pub-teater i London, før det fant veien til fringe-festivalen i Edinburgh og så til West End. Etter å ha sett det, tenkte jeg at dette måtte være et kjempemorsomt stykke for norske komikere. Jeg tente på ideen, og nå skal vi få det ut til publikum. Jeg tror det er et stykke som favner bredt, også aldersmessig, mener Haugen.

Kim Haugen hadde nylig stor suksess som regissør for Riksteatrets oppsetning av *Litt av et par* med Sven Nordin og Nils Vogt, som også var et samarbeid med Chat Noir. Som skuespiller er han selv kjent for å beherske alle sjangre. Men det å briljere i det rene underholdningsteatret, det krever et helt eget komisk talent.

-Men vet du hva som får publikum til å le?

- Man vet *aldri* helt hva som funker før publikum sitter i salen. Publikum er en vesentlig medspiller i en farse. Jeg har jo en del erfaring, en magefølelse på hva jeg selv synes er gøyalt. Og de sju på scenen har også solid erfaring i å få publikum til å le. Og selve situasjonen i stykket innbyr til komikk; det at disse dønn seriøse "skuespillerne" opplever at absolutt alt går galt, hele tiden. Jo mer seriøs man er i slike situasjoner, jo morsommere er det for publikum.

- Det er vanskelig å sette ord på det; hva et komedietalent er for noe. Først og fremst handler det om musikalitet, om energi. Komedie krever mye energi, timing og et godt blikk for hvordan man selv oppfattes. Jeg tror egentlig at komisk talent er noe man *har*. Men det kan og skal også dyrkes og foredles – det viser jo ikke minst det fantastiske ensemblet vi hat fått med oss på denne oppsetningen. Sier stykkets regissør, som definitivt har talent for komikk.

av Borghild Maaland

REISENDE I HUMOR

For første gang skal de stå på scenen sammen. De skal ut og kjøre buss og ha det gøy på landet!

Hege Schøyen og Ingar Helge Gimle bobler av glede over nettopp det; at de skal på turné med Riksteatret, sammen med fem medspillere, og forlyste det norske folk med mengder av humor og humør. De anser seg selv som omreisende helsearbeidere.

- Folk blir friske av latter, understreker Schøyen. – Endorfinene i kroppen får det bra når man ler. Ingenting kan måle seg med latteren. Det er god terapi – for oss på scenen også, fortsetter hun ivrig.

Til sammen har de to skuespillerne en merittliste på lengde med en Riksteaterturné. De er snare til å presisere at de kun er en del av et lagarbeid på sju jevnbyrdige skuespillere. Men duoen Schøyen og Gimle har selvsagt kjent til og sett hverandre på scene og i film i en årrekke. Når de beskriver hverandre er det med raushet og respekt.

Gimle har følgende å si om Hege: - Første gang jeg møtte henne ble jeg "starstruck". Hege Schøyen er et begrep, en av de største revyartistene i Norge. Hun har prestert revynumre som fører seg inn i den beste tradisjonen vi har etter folk som blant andre Arve Nilsen og Harald Heide Steen Jr. Hennes "Stælken Gundersen" er en innertier i revyfaget. Første gang jeg så den, så tenkte jeg "hvordan er det mulig!". Hege er et naturtalent.

- Og så kan hun synge. Og midt i det hele,

er det så gøy at hun er så vanlig. Hege er et nydelig, varmt menneske.

Schøyen repliserer med overbevisning:

- Jeg har sett Ingar i så mange forskjellige settinger, på scene og i TV-serier. Han er en vanvittig god kunstner, han har trøkk og sårbarhet. Det er kjøtt og blod, samtidig som han har en fingerspiss for følsomhet. Blikket hans kan romme hemmeligheter, han kan holde litt tilbake. Han er en kraft som kan blåse alle av banen. I *Kollaps i kulissene* spiller Hege en inpsisient fra Riksteatret som er noe oppgitt over den amatørmessige truppen de må samarbeide med. Men så må hun brått overta en rolle i selve stykket, og da får pipa en annen lyd. Ingar Helge er en av "skuespillerne" i teatertruppen.

- Hvorfor sa dere ja til å være med på dette?

Schøyen: - Det er flere grunner. For det første var det veldig fristende å spille en scenearbeider som ikke er spesielt glad i skuespillere, en som står utenfor og kikker inn. Jeg har lenge ønsket å jobbe med Ingar, og det får jeg nå. Så gleder jeg meg veldig til å reise med buss med denne herlige gjengen. Særlig artig blir det å besøke nye steder, litt mindre steder. Endelig er det min tur til å reise på turné med Riksteatret!

Gimle: - Jeg er veldig glad i varierte roller. Dette er reinspikka humor, som krever den helt spesielle og lydhøre timingen.

foto: Svein Brimi/ Her og

Dette er jo et stykke som kan beskrives som god skuespillermat, det er så lekent. Og i likhet med Hege gleder jeg meg veldig til å reise rundt. Jeg har jobbet med Riksteatret før. Jeg trives med den gode ånden som er der.

Noen uker før premieren er fokuset lagt på det tekniske. MYE skal nemlig gå galt når amatørgruppen Skorpen Dramatiske Selskab skal sette opp et krimstykke i Agatha Christie-stil. Vegger skal ramle ned, dører skal smelle i trynet på noen, det meste skal gå skeis. For å få det til å svinge i naturlig og munter rytme, kreves presisjon. Både Schøyen og Gimle har erfart små - og litt større - scenesvikt under sine lange karrierer. Men i motsetning til denne forestillingens teatertrupp, er de profesjonelle aktørene raske til å løse opp i flokene som måtte oppstå.

Selv med solid ballast i humorbransjen tar de samtidig ikke for gitt at publikum kommer til å le av det de selv tror er morsomt. Det første møtet med publikum er selve lakmestesten på om de små, nøye planlagte detaljene virkelig funker. Men begge vet ganske mye om hva som skal til for at publikum ler.

- Det kan være et blick, en bevegelse, en

replikk som kommer som en ball sparket mot deg. Treffer den, så merker du det. Da er det lekent og moro å spille, sier Gimle.

Schøyen tilføyer: - I komedier og farser er det rytmen som gjelder. Det kan sammenlignes med musikk. For å få det til å svinge, må man som skuespiller lytte - lytte godt - ha øra på stilk, slik at man kan serve tilbake til medspilleren på en måte som gjør at alle svinger i takt.

I dette spesielle stykket skal de spille en gjeng skuespillere som er mer iverstyrt enn gode. - Det er absolutt krevende. Vi kan jo ikke spille "dårlig", vi må ha genuin lidenskap og engasjement. Midt i det hele er det stykket denne gjengen skal spille en kriminalgåte som skal være logisk, fortsetter Gimle.

- Dette er en farse med så mange gjenkjennbare situasjoner, og fremfor alt, kjernen i all ekte humor: det hjelpeløse mennesket som strever og strever, og som nettopp derfor havner i den ene absurde situasjon etter den andre.

Sier de to "helsearbeiderne" som nå skal spre lattermedisinen sin over hele landet.

av Borghild Maaland

av Henry Lewis, Henry S
I en norsk versjon

PÅ SCENEN

Riksteatrets overscenemester	Hege Schøyen
Riksteatrets inspisient	Jan Huse
Inspektør Carter	Bartek Kaminski
Thomas Colleymore	Ingar Helge Gimle
Cecil Haversham og Arthur	Jan Martin Johnsen
Florence Colleymore	Camilla Frey
Charles Haversham	Espen Sandvik
Perkins	Daniel Karlsson

Endringer i rollelisten kan forekomme

**Skandinavia-premiere på Riksteatret
i Nydalen 19. januar 2017**

Turnépremiere på Lillehammer 27. januar 2017

Spilles på Chat Noir fra 7. september 2017

Spilletid 2 timer 10 min (inkl. pause)

En Riksteaterproduksjon i samarbeid med
Thalia Teater. Ansvarlige fra Thalia Teater:
Bjørn Heiseldal (Direktør/produzent),
Vegar Foss Andersen (Program- og markedssjef)
Torvid Seljevold Fladmoe (Produksjonsleder).

KOLLA i KULLA

Fields og Jonathan Sayer
av Knut Nærum

APS SENSE

TEAM

Regissør **Kim Haugen**
Scenograf og kostymedesigner **Tore Sæther**
Lysdesigner **Kai Roger Havn**
Lyddesigner **Lars Hareide**
Dramaturg **Tine Thomassen**
Produsent **Pernille Skaansar**
Inspisient og turnéleder **Jan Huse**
Sufflør og produksjonsassistent **Ilene Sørbøe**

Oppsetningsleder **John Grønvold**
Scenemester **Lars Vold/
Roger Torsteinsen**
Lysmester **Kai Roger Havn**
Lydmester **Kenth Lyshaug**
Maskeansvarlig **Helge Bjørnå**
Kostymeansvarlig **Ingunn Huseby**
Rekvisitør **Linda Bucheli**

Originaltittel: **The Play That Goes Wrong.**

Teaterforlaget Nordiska ApS-København.

Foto: Erik Berg. Trykk: 07. Opplag: 7000

I redaksjonen: Tom Remlov, Vegar Foss Andersen,
Kim Haugen, Tine Thomassen, Lise Juvet og
Mette Hægeland Blom (red).

Reiserute

19.01	Oslo, Nydalen	07.03	Horten
27.01	Lillehammer	08.03	Nøtterøy
28.01	Gjøvik	10.03	Notodden
29.01	Kongsvinger	11.03	Porsgrunn
30.01	Elverum	12.03	Larvik
01.02	Fagernes	13.03	Seljord
02.02	Hamar	14.03	Bø i Telemark
04.02	Otta	16.03	Risør
05.02	Tynset	17.03	Arendal
06.02	Røros	18.03	Grimstad
07.02	Melhus	19.03	Mandal
09.02	Stjørdal	20.03	Lyngdal
10.02	Steinkjer	22.03	Kvinesdal
11.02	Namsos	23.03	Flekkefjord
13.02	Oppdal	24.03	Egersund
14.02	Sunnalsøra	25.03	Sandnes
15.02	Molde	26.03	Sandnes
18.02	Åndalsnes	28.03	Aksdal
19.02	Ålesund	29.03	Bømlo
20.02	Ørsta	30.03	Stord
21.02	Nordfjordeid	31.03	Os
22.02	Førde	02.04	Askim
24.02	Florø	03.04	Vikersund
25.02	Sogndal	04.04	Drammen
04.03	Jessheim	05.04	Drammen
05.03	Fredrikstad	06.04	Drammen
06.03	Halden		

Spilles på **Chat Noir**
fra 7. sept 2017

Kjære Publikum!

Det er med stor ære, glede, ydmykhet og stålthet jeg åpner mine armer og tar dere imot til vår enkle forestilling *Mord på Haversham herregård* av Susie H. K. Brideswell.

Veien har vært lang for oss reisende. Men i kveld, kan vi gå de siste skrittene sammen med dere, våre tilskuere. Dere skal gå med oss. Og vi skal gå med dere. Sammen skal vi gå og spille på kunstens riksvei. Hvorfor? spør kanskje noen. Svaret er; Fordi!

Vi spiller ikke teater fordi vi kan, eller fordi vi vil. Vi spiller teater fordi vi må!

Skorpen Dramatiske Selkab har siden tidenes morgen (oppstart i 2008), hatt som mål å klatre opp til den øverste fjelltoppen i teaterets fjellkjede. Vi begynte på bunnen, ferske men nysgjerrige - usikre på vår egen styrke og fjellets krav. Tiden og turen og det alltid skiftende været gjorde at det ble en strebasjøs ferd.

Bare de sterkeste overlevde, og med årenes løp, unntatt en pause på ett år pga studier og en begravelse og to skilsmisser og en personlig konkur, har Skorpen Dramastike Selskab vokst i antall og erfaring. Og ikke minst talent. For ikke å snakke om vilje!

Vi har klamret oss til teaterets fjellside, på vei mot toppen, og nå under denne sherpaens ledelse (les undertegnede) kan vi med stolthet presentere det som utvilsomt vil stå som en bauta i våre analer ; Et krimstykke norsk teater ikke har sett maken til!

*Da vi i høst hadde premiere på vårt rettsdrama *4 sinte menn og en sint kvinne*, ante vi ikke at det satt en mann i salen som kom til å forandre våre liv. En mann ved navn Tom Remlove og han var ikke sindt! Etter at den lange applausen hadde lagt seg i Bøler Kirke og forsamlingshus, kom han bak gardina, hilste på oss og forsvant. Men tre dager etterpå ringte telefonen, og en forsiktig- nesten nølende sjef spør om ikke vi kunne tenke oss å jobbe med Riskteatret!*

Det hadde seg slik at en oppsetning ble avlyst i siste liten, og om ikke vi kunne hoppe inn med vårt særpreg og vår spesielle signatur? Jeg ble fylt med glede og stolthet over at han hadde sett vårt særpreg og signatur, selv om jeg ikke akkurat da visste nøyaktig hva han helt konkret snakket om. Men slike detaljer kan ikke vi kunstnere bry oss om. Før han rakk å si noe mere, svarte jeg ja og la på! Mine sherpa instinkter fortalte meg at tåken hadde lettet på Mount Everest, og vi kunne endelig skimte en vei mot toppen! Nå gjaldt det å samle alle krefter, alt vi hadde lært av våre år i norsk teater og ikke miste fokus! Ett minutt etterpå ringte Tom meg opp igjen og lurte hvorfor jeg hadde lagt på? Sammen la vi en plan for samarbeidet mellom Skopren Dramatiske Selskab og Riskteatret. Og resten er, som de sier, hisotrie.

Velkommen til teatert! Nåmaste!

NB- Jacek gidder du å gå over korrekturen før du sender dette i trykken imorgen?

Ps- Lønna di skal ha blitt sendt, veldig rart, skal sjekke med Randi imorgen!

Krister E.

Mord på Haversham herregård

Av Susie H. K. Brideswell

En samproduksjon mellom **Riskteateret** og **Skorpen Dramatiske Selskab**

Kunstnerisk leder og regissør **Krister Evensen**

På scenen

Krister Evensen spiller Inspektør Carter

Rolf Olsen spiller Thomas Colleymore

Morten Moldvær spiller Cecil Haversham og Arthur

Sandra Fuglesang spiller Florence Colleymore

Johan Roll spiller Charles Haversham

Dennis Dahl spiller Perkins

Gulla spiller Winston

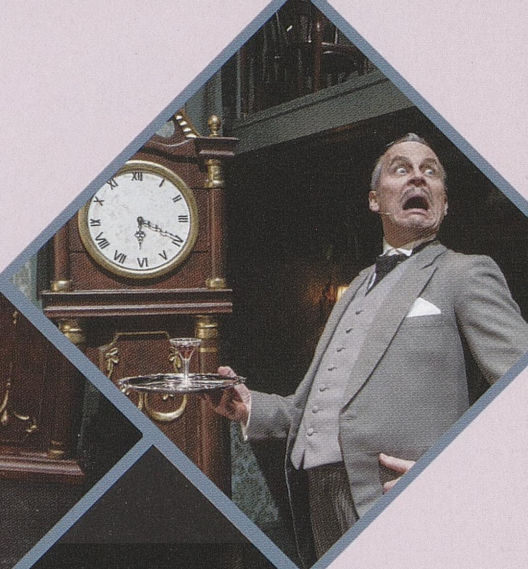
Teknisk team

Tormod Høvingen Inspisient

Anne Metz Kristoffersen Overscenemester

Takk til Riksteateret og Moldvær hundefarm for givende
og fruktbart samarbeid.

Krister Evensen

Kunstnerisk leder, regissør og skuespiller. Naprapat. Utdannet ved Drama- og formingslinjen ved Skjeberg Folkehøgskole.

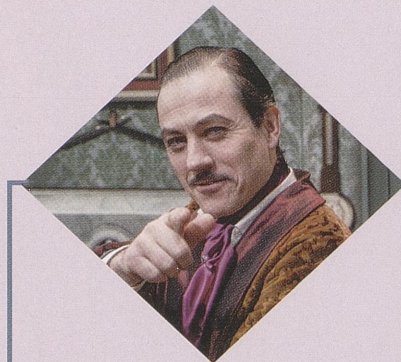
Tidligere regioppgaver i Skorpen: *Jul i Blåfjell*, *To søstre*, *Folk og røvere i Kardemomme bygd*, *Snøhvit og tre lave mennene*, *Svartedauden kommer!* Til sommeren vil han også være instruktør for Skorpens storsatsning; utendørsmusikalen *Ben-Hur*.

Rolf Olsen

Skuespiller og vararep. til styret. Bilselger hos Ford.

Tidligere roller i Skorpen: Kasper-Jesper, Jean Valjean i *De elendige* (ikke musikalen). Rolf søkte om å bli tatt opp i Bjørkelangen Teaterlag elleve ganger uten hell. Han ble med i Skorpen etter at han ordnet en sponsoravtale med Ford på fire vinterdekk til turnébussen.

Johan Roll

Kasserer og skuespiller. Lektor (matematikk og kjemi).

Tidligere roller i Skorpen: Gammelnissen i *Jul i Blåfjell*, Tobias i *Folk og røvere i Kardemomme bygd*, Middels stor mann i *Snøhvit*. Johan var nylig påtenkt en stor rolle i en TINE melk-reklame, men mistet den da de trengte en skuespiller med lyst hår.

Dennis Dahl

Skuespiller og tidligere kasserer. Tennistrener og kultursekretær.

Tidligere roller i Skorpen: Thenardier, Trikkefører Syversen, Bonde med byller. Annet: Statist i *Mammon 2* (redigert ut, selv om han lå helt stille). Han er også aktuell med sitt eget dikt- lyrikk- og sangprogram, *Hallo, er du der?*

Sandra Fuglesang

Skuespiller.
Gründer og daglig leder av Bøker og blomsterbinderiverket.

Har mesterbrev i blomsterdekoratørfaget. Kom til 2. prøve på Teaterhøgskolen i 2002.

Tidligere roller i Skorpen: Snøhvit, Mor Åse, Simba, Bakermester Snipp, Fru Alving.

Morten Moldvær

Skuespiller.
Stempepedagog og hundeoppdretter, benytter stort sett engelske og amerikanske/canadiske jaktlinjer i avlen av Golden retriever.

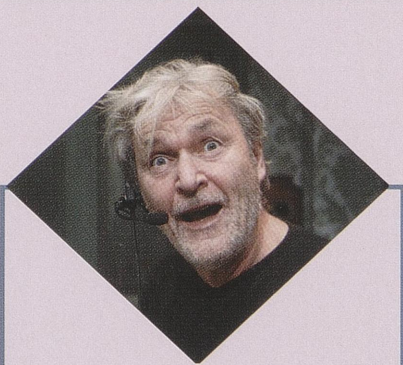
Tidligere roller i Skorpen: Labbetuss, dalmatinere i *21 dalmatinere*, Lassie og Karl Ove i *Min kamp* (musikalen). Morten er også firmenning med Nils Petter Moldvær.

Anne Metz Kristoffersen

Anne har vært overscenemester ved Riksteatret i en årrekke. Interessen for teater ble vekket da hun som barn var statist i *De dødes tjern*.

Hun søkte fem ganger på Romerike folkehøgskole uten å komme inn, noe hun mener skyldes en utbredt skepsis til høye kvinner i norsk teater. Hun ga i fjor ut en fagbok med tittelen *Thalias bortskjemte døtre*, en veiledning for alle yrkesgrupper som i sitt daglige virke må forholde seg til skuespillere.

Tormod Høvingen

Tormod har jobbet som inspisient ved Riksteatret siden tidenes morgen.

Det har vært en sann svir å jobbe med Tormod. Han har vært med på notene fra Dag 1, og stilt opp på alt vi har bedt om, så sant han har hatt tid!

S

K

To Susie M. M. Brideswell

Mord på Svaversham herregård

RISK
TEATRET

SKOPEN
DRAMATISKE
SELSKAB

Kr. 40,-